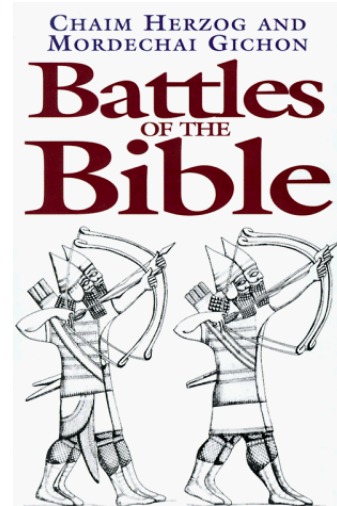

Herzog 100: Avraham and the war of the 4 kings against the 5 kings – www.theus.tv lunch & learn

The battle of the four kings against the five kings is related in chapter 14 of Bereishit. It is the earliest recorded battle in the Tanach and one of the episodes in Avraham's life which the Torah 'highlights'. We will explore lessons taught by this passage.

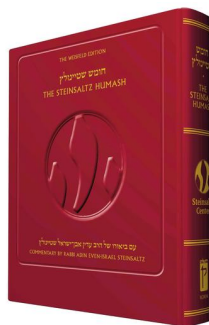
...The very rigid and distinct factors of geography have been a principal and constant factor in commanders' considerations over the ages. We ourselves, in the course of years of military service, have had occasion to draw on the lessons of the ancient past as we contemplated the problems of the present in Israel's struggle for independence and the maintenance of its security. The factors which influenced the generals of Judea and Israel of old continue to influence the generals of Israel today.

The Holy Land's strategic position as the main land-bridge of the eastern Mediterranean has, since antiquity, compelled those of its inhabitants who strove for independence to maintain an efficient war machine and to put it from time to time to expert use, in order to maintain their freedom... (From the Foreword to Battles of the Bible – cover is from the revised edition, Greenhill Books/Lionel Leventhal, March 1, 1997)

Background to the war (before we read the passage)

	Chap/Ver	Summary
ראשון	12:1-13	Avram, his family and associates travel to Cena'an as commanded to by God and travel the Land. God blesses Avram and promised him and his descendants the Land. Avram builds an altar and calls out in the Name of God. Avram goes down to Egypt due to a famine and asks Sarai to hide her true identity when there.
שני	12:14-13:4	Sarai is taken to Pharaoh's household. Avram prospers whilst Pharaoh and his household suffer ailments due to Sarai's detention. Pharaoh confronts Avram who is then sent from Egypt with much wealth. He returns to Cena'an, and to the altar he built beforehand, where he calls out in the Name of God.
שלישי	13:5-18	The shepherds of Avram and Lot argue; Avram and Lot go their separate ways at Avram's suggestions to avoid a dispute, Lot choosing Sedom. God expands on His promise of Cena'an to Avram and his descendants. Avram goes to Chevron where he calls out in the Name of God.

The war itself: the four kings fight the five kings, and the aftermath (14:1-21)

4 kings ¹	5 kings
<ol style="list-style-type: none"> 1. Amrafel (perhaps Hammurabi) of Shinar (Babylonia) 2. Aryoch of Elasar, (Larsa, or perhaps Telasar in Babylonia) 3. Kedarlaomer of Elam (an independent state, with Shushan as its capital, later incorporated into the Persian Empire) 4. Tidal of Goyim 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bera of Sedom, 2. Birsha of Amora, 3. Shinav of Adma, 4. Shemever of Tzevoyim 5. The king of Bela (a place also known as Tzoar) <p>These names are understood to reflect disapproval of the actions of these kings who all were in close proximity (see, for example, other refs in the Torah, Rashi and the map below)</p>
<p>Battles take place in the area of Sedom, near the Valley of Tzidim ("Yam Hemelach", at that time). Sedom, one of the five kings group which loses, is conquered and Lot is taken into captivity. Avram and a small group pursue the victors and rescue Lot. Avram is blessed by Malki-Tzedek, king of Shalem.</p>	

Locations relevant to the War of the Kings²

¹ Geographical references taken from *The Steinsaltz Humash: Genesis* (Steinsaltz Center, Koren Publishers 2018). Also see **Ramban's** commentary and the notes in **Chief Rabbi Hertz's Pentateuch and Haftoras**.

² Reproduced with permission from *The Steinsaltz Humash: Genesis* (Steinsaltz Center, Koren Publishers Limited, 2018)

Approaches exploring the War of the Kings

רש"י בראשית פרשת לך לך פרק יד:א

אמרפל - הוא נמרוד שאמר לאברהם פול לתוך כבשן האש:

רמב"ן בראשית פרשת לך לך פרק יד

(א) ויהי בימי אמרפל מלך שנער - המעשה הזה אירע לאברהם להורות כי ארבע מלכיות תעמודנה למשול בעולם ובסוף יתגברו בניו עליהם ויפלו כלם בידם, וישיבו כל שבותם ורכושם. והיה הראשון מהם מלך בבל, כי כן העתיד, כדכתיב (דניאל ב לח) אנת הוא רישא די דהבא. ואולי "אלסר" שם עיר במדי או בפרס. "ועילם", בעיר ההיא המלך מלך יון, הוא המלך הראשון, ומשם נתפשט מלכותו כשנצח **דריוש**. וכבר הזכירו זה רבותינו (**ע"ז י א**) רבי יוסי אומר שש שנים מלכו בעילם, ואחר כך נתפשטה מלכותם בכל העולם כולו. "ומלך גוים" המלך על עמים שונים אשר שמוהו עליהם לראש ולקצין, רמז למלך **רומי** אשר המלך על עיר מקובצת מעמים רבים, כיתים ואדום ויתר גוים:

וכך אמרו **בבראשית רבה (מב ב)** אמר רבי אבין, כשם שפתח בארבע מלכיות, כך אינו חותם אלא בארבע מלכיות וכו'. ושם עוד (מב ד, בשינוי לשון) ויהי בימי אמרפל מלך שנער, זו בבל. אריוך מלך אלסר, זו מדי, כדרלעומר מלך עילם, זו יון, ותדעל מלך גוים, זו מלכות **אדום** שהיא מכתבת טירוניא מכל אומות העולם:

העמק דבר בראשית פרשת לך לך פרק יד

(ג) כל אלה חברו. **הכתוב מספר והולך גבורות ד' מלכים, כדי להגדיל הנס של אברהם אבינו**, וסיפרה התורה דחמשה מלכים אלו חברו ביחד ונלחמו את ארבעה מלכים שלא נתחברו, אלא כל אחד לחם בפני עצמו כאשר יבואר להלן ט', ומשמעות כל אלה חברו, חברו דייק, דוקא אלו החמשה חברו ולא הראשונים, ומ"מ נצח כל אחד מהם כל החמשה שנתחברו:

רד"צ הופמן בראשית פרק יד

בטעות חושבים רבים, שמגמת הפרק הזה היא **להראות את אברם כגיבור מלחמה**. אולם, אין לך דבר שיהיה רחוק מכל כתבי התנ"ך, מאשר הרצון לפאר את גיבוריו כגיבורי מלחמה. גיבורי התנ"ך "גיבורי כח עושי דברו" הם, ולא גיבורי מלאכת המלחמה העקובה מדם. **אבל כוונת הכתוב היא להראות, כיצד אברם נשאר נאמן לשאר בשרו לוט, למרות שהלה נפרד ממנו, וכיצד הוא עושה את הטוב לשמו, ללא כל יתרון בשביל עצמו**. ואגב זה מראה הכתוב, כיצד לוט, שאמנם חשב כי בחר במקום מושב עשיר ופורה, מסתבך ובא בצרה גדולה,

1 ממנה הוא ניצל רק הודות לעזרת קרובו; ועוד, כיצד אברם מחייב תודה לו את כל הארץ, תודה
2 שאמנם מובעת לו על ידי מלכי - צדק; ולבסוף, כיצד משכה ארץ ישראל כבר בימי קדם את
3 תאוות הכיבוש של שכניה הצפוניים - רמז וסימן לישראל שמשם ייסרוהו), אם יסור מדרכו
4 ית'...

5 **From the gilyonot of Nechama Leibowitz z'l**

6 א. שאלה כללית: מטרתה של מלחמת המלכים.

7 **אברבנאל:** ... בא כדרלעומר והמלכים אשר אתו להלחם עם מלכים אחרים ולא עם

8 מלכי סדום ובנותיה (המוזכרים בפסוק ב'), אלא להכות את הרפאים שהיו יושבים

9 בעשתרות קרנים ואת הזוזים ואת האימים... ומשם שבו ובאו אל עין משפט ויכו את

10 שדה העמלקי ואת האמורי ואם כי לא היה בדעתם להלחם במלך סדום וחבריו, הנה

11 אז מלך סדום ומלך עמורה וחבריהם – בראותם שהיו הארבע מלכים יגיעים מפני

12 המלחמות שעשו – יצאו עליהם ויערכו אליהם מלחמה...

13 **שד"ל:** כדרלעומר וחבריו לא באו על מלך סדום אלא על הרפאים וחבריהם, מלך סדום

14 – שכבר מרד בהם בשנה הקודמת ולא העלה להם המס – כשראה אותם חוזרים

15 לארצם בכזה רבה, נפל עליהם פתאום...

16 1. מה הצריך את אברבנאל ואת שד"ל לנטות מדרך הפרוש הרגיל?

17 2. מי הוא הנושא של פ' ב': "עשו מלחמה את ברע..." לפי פרושם?

18 3. השוה את דבריהם לדברי הזהר ולדברי ספורנו הבאים:

19 **זהר חלק א' פרק ו':**

20 בשעה שנתכנסו כל אלה המלכים, היו מתעסקין בעצות על אברהם לאבדו מן העולם.

21 וכיון שתפשו את לוט בן אחיו של אברהם מיד נפטרו להם והלכו כמו שכתוב (י"ב)

22 "ויקחו את לוט... וילכו". ולמה? שכן לא באה כל אותה מלחמה אלא בגין (= בשביל)

23 אברהם. וכל כך למה? שהיה אברהם אבינו מרחיק כל באי עולם מעבודה זרה ומקרבת

24 לעבודת ה'.

25 **ספורנו יד, י"ב**

26 **ויקחו את לוט בן אחי אברהם - התאמצו לשבות את לוט מפני שהיה בן אחי אברם**

27 שידעו עשרו והיו מצפים שיפדהו אברם בהון רב:

28 מה הרעיון הטמון בדברי הזהר ומה לקח יש בו לזמננו?

29 **שבת שלום!**